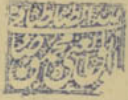

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۹۸۵

۹۸۵

بازرسی شد
۶ - ۳۷

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

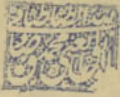
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب: یاد ایستادگی و ایثار شهیدان و آزادی
مؤلف: ... (خطی) ... اهدائی
جلد: (۹۸۵) از کتب ... اهدائی
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب
۲۹۹۷
۳۱۴۹۰

۱۳۲۴

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی اهدائی
۹۸۵

۹۸۵

بازرسی شد
۳۷ - ۶

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: سید محمدصادق طباطبائی، به کتابخانه مجلس شورای ملی

مؤلف: ()

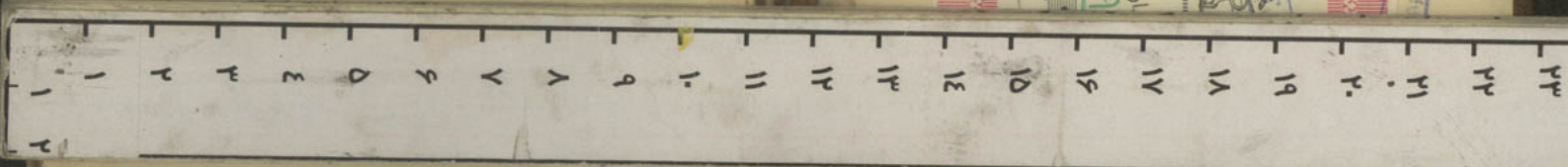
جلد: (۹۸۵) از کتب (مطب) اهدایی

آقای سید محمدصادق طباطبائی، به کتابخانه مجلس شورای ملی

۱۲۹۹

اره ثبت کتاب
۱۲۹۹

۹۸۵

خطی اهدائی
مجلد

خطی اهدائی
مجلد

هو العزيم
 هذه
 رسالة في اشارة الى
 الكبر والتميز على
 علي عليه السلام
 من الله صنفها في
 العرف الساجد است
 عشر استانا الا
 التي علم الهدى
 الاصفها الفتي
 وطبارة

خطی اهدائی
مجلد

خطی اهدائی
مجلد

۹۸۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على خلقه
وخاتم انبيائه وسيد محمد وآله الطاهرين
فإنه في تعيين موضوع الخلافة الكبرى بعد
رسول الله صلى الله عليه وآله برهين عقلي
مستفاد من آيات الكتابين واصول
عرفانية ملخوذة عن طريق اهل اليقين ذلك
يستدعي تقديم مقدمات **منها** اذ معادن خلق

الرسالة والخلافة وما خذ احكامهم مختلفة
حسب خلاف خرائط علمية من المرتبة الالهية
واسماؤه وصفاته واحكامها ولو انهم
عالم الاعيان الثابتة في علمه ومرتبة القلم
الاعلى والفضاء الاجمالي عالم العقول المجردة
والامر والاح المقدسة ومرتبة اللوح المحفوظ
والفضاء التفصيلي من النفوس الكلية
الفلكية ومرتبة لوح المحر والاثبات والقدر
العلمي من النفوس الفلكية المنطبعة في اجرامها
ومنها ان الله اسما مستانزة يستأثر لفظه
لا يعلمها الا هو ولا يحيطون بشيء من علمه

الأسماء وهي التي بها يختص الله سبحانه
 العلماء من الأنبياء المرسلين والأولياء المقربين
 لأنهم لا يعلمون تلك الأسماء ومقتضياتها
 فهما ما يستعبدون عنه به تعالى الله عما يعبدون
 منك **ومنها** أن رسول الكل ولا سيما خاتم
 الأنبياء ~~محمد~~ ^{سؤال} يأخذ الرتبة والخلافة
 من المراتبة الإلهية والأسماء الإلهية و
 صورها التي هي الأعيان الثابتة في العالم
ومنها أن رسول الكل لا سيما إذا كان خاتم
 المرسلين يجب أن يكون قطب دائرة الأماكن
 ولا يمكن أن يكون متعدد كما هو المقرر عند

هذه **ومنها** قوله في سورة الرعد لقد
 أرسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم آياتنا
 وذرية ومما كان لرسولنا في بيته الإجابة
 الله لكل أجل كتاب إن الرسول وإن كان
 رسول لكل أو الخاتم للرسول لا يمكنه أن يحكم
 بما يجده في معدن أخذه من أحكام الأسماء
 والأعيان الثابتة في علمه تعالى الأباذنة
 لوجود الأسماء المستترة عنده تعالى ولعلمها
 وعدم علمها **ومنها** أن الخليفة في حكم
 المستخلف عنه فيما استخلف فيه وذلك نظام
 إذا علم ذلك فاعلم أن الرسول كان رسولا

لكافة الناس ومنها وما ارسلناك الا
 كافة للناس وكان رسول الله وخاتم
 النبيين وما كان محمدا بالحد من رجالكم
 ولكن رسول الله وخاتم النبيين وكان رحمة
 للعالمين باتصالهم اليكم كما لانهم الا
 بهم وما ارسلناك الا رحمة للعالمين فان
 يدعوهم الى الله باقامة الحجج لهم الوصف
 عليهم اذ لم يطيعوه بعد اقامة الحجج لهم
 كان خاتم النبيين فيجب ان يكون شريعة
 الى يوم القيمة فيجب ان يكون ما حدث
 ومعدن خلافه الخزانة الاولى من خزائن

علمه ليطلع على اعيان جميع العالم ولحكامها
 وكما لا يتم الا لائفة بهم وطريق وصولهم الي
 كما لانهم واسباب وصولهم اليها ونظام العلم
 على وجه يوذي الي صلاحهم في الدنيا والاخرة
 وليقدر على اقامة الحجج لهم في كل باطن
 محزون صادق الحسين القضاة
 عنه فاز القدرة على الشئ فرع العلم به
 عرر شعبان العظم
 قطبا للعالم والقطب لا يكون الا واحدا لما
 كانت دعوته غير بالغة الى الكل وكما
 وما اقامة الحجج للكل ولم يخرج بالسيف
 اقامة الحجج ايضا كانت شريعتهم دائمة الى
 يوم القيمة ويجب حفظه وادامته باقامة

٧
الحجّة والسيف بعد إقامة الحجّة للشّحيد
بعده الى يوم القيمة وجاء لجله الذي لا
سيقدمون ساعة ولا يتأخرون حجب
ان يكون له خليفة يقوم مقامه بعد
اجابت داعي الحق سبحانه وتعالى في دعوة
الخلق الى الله بشريعته ويقوم الحجّة لهم يوم
شريعته ويحفظها ويخرج عليهم بالسيف اذا
تخلفوا عنه ولم يطعوه فيجب ان يكون ذلك
الخليفة ايضا معدزا لخلافته وما
علمه معدزا خذرسالة الرسول ليقدّر
ما اقدر عليه الرسول فانه قائم مقامه

٨
والخليفة في حكم المستخلف عنه والقدرة
فرع العلم فذلك الخليفة ايضا قطب ولا
يكون متعددا في زمان واحد ولا سيف
وليس غيره لانه سيف بعد اقامة الحجّة
الحجّة ليست لغيره فلا ينقسم الخلافه الى
الخلافه الظاهرة والخلافه الباطنه كما
قال به بعض العرفاء ولا يتعدّد الخليفة بالعلم
والاعقل كما قال به بعض الحكماء فان الخليفة
قطب والقطب لا يتعدّد اذا تمهد هذا
وعرفت ذلك فقول تمييز ذلك للخليفة
امّا ان يكون من جانب الامة او من قبل

السيف

الرسول او من قبل الله والاول باطل
 لعدم علمهم بمقامه ومعدن اخذوا اقتداره
 فضلا عن عدم علمهم بالاسم المسمى المستأثر عند
 الله والثاني ايضا باطل لوجود المستأثره
 عنده تعالى وعدم علم الرسول بها وبلجها
 يدعى الثالث وهو ان يكون تعيين الخليفة
 من قبله فيجب على الله تعيينه وما كان
 ان يكلم الله الامن وحى يوحى او من
 وراء حجاب هو الرسول فيجب على الله ان يحكى
 امر الخليفة وتعيينه الى رسوله ويجب على
 الرسول ان يبلغه **قوله** يا ايها الرسول بلغ

ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت
 رسالته والله بصيركم من الناس يدرك
 ان في تفسير الرسول كان خيفة من بعض اصحاب
 المنافقين والمنافقون في الشرك الاصيل
 من الناس فيجب على الرسول تعيين موضع
 الخلافه الكبرى والنص عليه بامر وتعيينه
 ولما لم ينص بافئاق المسلمين على خلافه احد
 من الاصحاب وغيرهم غير علي عليه السلام ورسول
 غيره عليه السلام فمجان يكون علي عليه السلام
 منصوصا عليه بالخلافه منه صلى الله
 بامر فقال من كنت مولاه فهذا علي مولاه

ان تعين الخلافة ليس على الامة هذا ما
 هداني اليه ربي وما كنا لنتكلم لولا اهدانا
 الله تعالى والحمد لله رب العالمين والصلوة
 على محمد وآله الطيبين

انچه در سینه اهل فضل معروفست این حمد و سوره که در قیوم
 منسوب بحی الدین اعرابی رئیس العرفان شامی و فضل حکما
 و اهل حدیثین می نماید حقیر چه تحقیق تقیث نمودم سندی بد
 نیارم ولی انچه از کلمات و عبارات حکما و عرفا را که بخود
 این سبک عبارت را نزدیک زود ما نوسن عبارات
 بیانات زبده لهر فاضل حکما سید حیدر علی طهرانی
 دیدم در هر صورت حمد و ثنائیت کمال فصاحت بلاغت و کمال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله حمدًا زليًا بآبديته وابدًا
 بآزليته سرمدًا باطلاقه منجلى في حرايا
 افاقه حمدًا لحامدين دهر الداهرين
 صلوات الله وملائكته وحله عرشه وجمع
 خلقه من راضيه وسماه على سيدنا
 ونبتنا اصل الجود وعين الشاهد المشهور
 اولًا وآئيل وادل الدلائل مبدًا نوار
 الازلي ومنتهى العروج الكمالى غايه

الْغَايَاتِ الْمُتَعَزِّزِينَ بِالنِّشَانِ ابْنِ الْأَكْوَافِ
 بِفَاعِلِيَّتِهِ وَأَمَّا الْأَمْكَانُ بِفَاعِلِيَّتِهِ الْمَثَلِ
 الْأَعْلَى الْأَيْمَى هُوَ إِلَى الْعَوَالِمِ الْغَيْرِ
 الْمُنْتَهَى رُوحَ الْأَرْوَاحِ وَنُورَ الْإِسْبَاطِ
 فَالْوَصِيحُ الْغَيْبِ دَافِعُ ظُلْمَةِ الرَّبِّ
 مُحَمَّدٌ الْبَشِيرُ وَالشَّعِيرُ حَجَّةٌ لِلْعَالَمِينَ
 سَيِّدٌ فِي الْوُجُودِ صَاحِبٌ لَوَاءِ الْحَمْدِ
 وَالْمَقَامِ الْحَمُودِ الْمُبْرَقِعُ بِالْعَمْرِ حَبِيبِ
 اللَّهِ مُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى وَعَلَى سِرِّ الْأَنْبِيَاءِ
 وَمَسْرُقِ الْكَوْنِ الْهَيْدِسِ فِي الْغُيُوبِ
 الْإِلَهِيَّةِ السَّيَّاحِ فِي الْفِيَا فِي الْجَبْرِيَّةِ

الْمَصُورِ لِلْهُيُودِ الْمَلَكُوتِيَّةِ الْوَالِيِ لِلْوَلَاةِ
 النَّاسُوتِيَّةِ أَنْوَجِ الْوَأَقِعِ وَشَخِصِ الْأَوْثَانِ
 طَلَقِ الْمُنْطَبِعِ فِي مَرَايَا الْأَنْفُسِ وَالْأَفَا
 سِرِّ الْإِنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ
 وَالصِّدِّيقِينَ صُورَةَ الْأَمَانَةِ الْإِلَهِيَّةِ
 مَادَةَ الْعُلُومِ الْغَيْرِ الْمُنْتَهِيَةِ الظَّاهِرِ
 بِالْبُرْهَانِ الْبَاطِنِ بِالْقَدْرِ وَالنِّشَانِ
 بِسَمَلَةِ كِتَابِ الْوُجُودِ فَاتِحَةِ مَصْحَفِ
 الْوُجُودِ حَقِيقَةِ الْبُقْطَةِ الْبَائِيَّةِ الْحَقِيقِ
 بِالْمَرَاتِبِ الْإِنْسَانِيَّةِ حَيْدِ الْجَامِ الْأَيْدِ
 الْكِرَامِ وَمُعَارِكِ الْأَخْتِرَاعِ السِّرِّ الْجَلِيِّ

وَالنَّجْمِ الثَّاقِبِ اِمَامِ الْاِمَّةِ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ
وَعَلَى الْجَوْهَرَةِ الْقُدْسِيَّةِ فِي تَعْيِينِ اَهْلِ بَيْتِهِ
 صُورَةَ الْفَيْسْرِ الْكَلْبِيِّ حَوَالِ الْعَالِ الْعَقْلِيَّةِ
 بَضْعَةَ الْحَقِيقَةِ النَّبَوِيَّةِ مَطْلِعِ الْاَنْوَارِ
 الْعِلَوِيَّةِ عَيْنِ عِيُونِ الْاَسْرَارِ الْفَائِيَّةِ
 النَّاحِيَةِ بِمَحَبَّتِهَا عَزَّ الشَّارِ ثَمَرَةَ شَجَرَةِ
 الْبَقِيَّةِ سَيِّدَةِ دِيَارِ الْعَالَمِينَ الْمَعْرُوفَةِ ^{بِالْقُدْسِ}
 الْمَهْمُولَةِ بِالْقَبْرِ قُرَّةِ عَيْنِ الرَّسُولِ الْهَرَمِيِّ
 الْيَتَوَلَّى **وَعَلَى** الْيَتَامَى مِنْ شُرُوطِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ رِيحَانَةِ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ رَابِعِ
 الْخَمْسَةِ الْعَبَائِيَّةِ عَارِفِ الْاَسْرَارِ الْاَعْلَى

نصف

مَوْضِعِ سِرِّ الرَّسُولِ خَاوِي كَلِمَاتِ
 الْاَصُولِ خَافِظِ الدِّينِ وَعَيْبَةِ الْعِلْمِ
 مَعْدَنِ الْفَضَائِلِ وَبَابِ السَّلَامِ كَهْفِ الْعِزَّةِ
 وَعَيْنِ الشُّهُودِ رُوحِ الْمَرَاتِبِ وَقَلْبِ الْوُجُودِ
 فَهْرِ الْعُلُومِ الْإِلْدُنِيِّ لَوْلَوْ صَدَقَتْ
 مِنِّي النُّورِ الْلَاهِعِ مِنْ شَجَرَةِ الْاِيْمَانِ
جَامِعِ الْكَمَالَيْنِ ابْنِ مُحَمَّدِ الْحَسَنِ وَعَلَى
 الْمَتْوَحِّدِ بِالْهَيْمَةِ الْعُلْيَا وَالْمَوْسِدِ الشَّهِيْدِ
 وَالرِّضَاءِ مَكْرَمِ عَالِمِ الْوُجُودِ سِرِّ الْوَالِدِ
 وَالْمَوْجُودِ شَخْصِ الْعُرْفَانِ وَعَيْنِ
 الْعِيَانِ نُورِ اللَّهِ وَسِرِّ الْاَيْتَمِ الْمُتَحَقِّقِ

بِالْكَامِلِ الْأَعْظَمِ نُقْطَةُ دَائِرَةِ الْأَزَلِ وَ
 الْأَبَدِ الْمَشْتَرِكِ بِالْفِ الْأَحَدِ فَاتَّحَتْ
 كِتَابَ الشَّهَادَةِ وَالْوَلَايَةِ السَّعَادَةِ
 الْمَجْمَعِ الْوُجُودِيِّ وَالْحَقِيقَةِ الْكَلِمَةِ
 الشُّهُودِيِّ كَهْفِ الْأَمَانَةِ صَاحِبِ
 الْعَلَامَةِ كَهْدِلِ الدِّينِ الْوَارِثِ خُصُّوْنَا
 سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ الْخَارِجِ عَنْ مِحْطِ الْأَيْدِي
 وَالْوُجُودِ نِسَابِ الْعَيْنِ لِعَرَا نِسَابِ مَضْمُونِ
 الْإِبْدَاعِ مَذْقِ الْأَذْفَاقِ وَمُسَوِّقِ
 الْأَشْوَاقِ مَطْلَبِ الْمُحِبِّينَ وَمَقْصِدِ الْعَاشِقِ
 الْمُقَدَّسِ عَزَّ السَّنِينَ أَسْعَدَ اللَّهُ الْحَسِينَ

وَعَلَى أَيْمِ أَهْلِ الْبَيْتِ الْمِثْرَةِ عَزَّ كَبْرِيَّتِ
 رُوحِ جَسَدِ الْأِمَامَةِ شَمْسِ فَلَلِ الشَّمْسِ
 مَضْمُونِ كِتَابِ الْإِبْدَاعِ حَلِّ تَعْرِيفَةِ
 الْإِخْتِرَاعِ سِرِّ اللَّهِ فِي الْوُجُودِ إِنْسَانِ
 عَيْرِ الشُّهُودِ مَطْلَعِ نُورِ الْأَيْمَانِ شَكْلِ
 سُورِ الْقُرْآنِ الْحِجَّةِ الْقَاطِعَةِ وَاللَّيْلَةِ
 الْإِلَامِيَةِ ثَمَرَةِ شَجَرَةِ طُورِ الْقُدْسِ
 أَرْزَاقِ الْغَيْبِ وَأَبْدِ الشَّهَادَةِ السِّرِّ الْأَلَهِيِّ
 فِي سِرِّ الْعِبَادَةِ وَتَدَا الْأَوْتَادِ زَيْلِ الْعَطِشِ
 أَمَامِ الْعَالَمِينَ وَصَحِّحِ الْحَجْرَيْنِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى بَاقِي الْعُلُومِ شَخِصِ الْعِلْمِ وَالْمَعْلُومِ

ناطقه الوجود نوحه الوجود صرنا
 اجام المعارف انكشف لكل شرف
 الحيوة السارية في الخارج النور النسط
 على الدرر حافظ معارج اليقين
 وارث علوم المرسلين حقيقة الخطي
 الظهوره دقة الدقيق التورية
 الفلك الجارية في الحج الغارة المحط
 علمه بالبر الغارة البناء العظيم والقر
 المستقيم المستدل لكل ولي محمد علي
 وعلى استاد العالم وسيد الوجود
 مرفق الخارج ومنتهى الصعود البحر

المولج الازلي والسيرج الوهاج الابد
 ناقد خرائر المعارف والعرف محمد
 العفول ونهاية الفهوم عالم تعليم
 دليل طرق السمتا الكون الجامع المحقق
 والعرف الوثيق الوثيق بزج البرزخ
 وجامع الاضداد نور الله بالهداية
 والارشاد مستمع القران من فاعله
 الكاشف لسرائره ومسايله مطلع
 شمس الابد جعفر بمحمد **وعلى**
 شجرة الطور والكتاب المستور ولين
 المعجور والسر المستور واية النور

كَلِمٍ أَمِيرِ الْأَمَامَةِ مَنَشَا الشَّرَفِ وَالْكَرَامِ
 نُورِ مِصْبَاحِ الْأَنْوَارِ جَلَالِ نِجَاحِهِ
 الْأَشْبَاحِ مَاءِ الْخَيْرِ الْأَرْبَعِيْنَ
 غَايَةِ الْمَغَارِبِ الْيَقِيْنِي أَكْبَرِ فَلَازِمَاتِ
 الْعُرْفَاءِ مَعْبَارِ نُورِ الْأَصْفِيَاءِ مَرَكَبَاتِ
 الْعِلْوِيَّةِ مَحَارِقِ الْفَلَاحِ الْمِصْطَفَوِيَّةِ
 الْأَمْرِ لِلصُّورِ وَالْأَشْكَالِ يَقْبُولُ الْأَ
 صِطَارِ وَالْإِنْتِقَالَ النُّورِ الْإِنْوَارِ
 مُوسَى بَرَجَعَفَرٍ وَعَلِي سِرِّ الْأَلَهِي
 وَالرَّائِضِ لِلْحَمَائِقِ كَمَا هِيَ النُّورِ الْإِلَهَوِي
 وَالْأَنْبِيَاءِ الْجَبْرَوِي وَالْأَصْلِ الْمَلَكُو

واعلم

وَالْعَالِمِ النَّاسُوْتِي مِصْدَا الْعِلْمِ الْمُبْتَلَقِ
 وَالشَّاهِدِ الْعَيْبِي الْحَقُّو رُوْحِ الْأَ
 رْوَاحِ وَحَيَوَةِ الْأَشْبَاحِ هِنْدِيَّةِ
 الْمَوْجُوْدِ الدُّنْيَا فِي مَنَشَاتِ الْوُجُوْدِ
 كَهْفِ الْفُؤُوسِ الْقُدْسِيَّةِ عَوْنِ الْأَ
 قْطَابِ الْإِنْسِيَّةِ الْحَجَّةِ الْفَالِطِعِ الْأَشْرَافِ
 مَحْمُوْدِ الْخَمَائِقِ الْإِمْكَانِيَّةِ أَرْزَالِ الْأَنْبِيَاءِ
 وَأَبْدَالِ الْأَنْبِيَاءِ الْكِرَامِ الْعَيْبِي وَالْكَرَامِ
 الْأَلَارِيْبِي قُرَارِ الْجُمَلَاتِ الْأَحْدِيَّةِ
 قُرَارِ الْمَفْصَلَاتِ الْوَاحِدَةِ عَوْنِ الْوَالِدِ
 بَدْرِ الدُّجَى عَلِي بِنِ مَوْسَى الرِّضَا وَعَلِي

٢٥
بَابُ اللَّهِ الْمَفْتُوحُ وَكَيْفِيَّةُ الْمَشْرُوحِ هَيْهَاتَ
الْمَنَاهِيَاتِ مَطْلُوقُ الْمُقَدَّاتِ سِرِّ سِرِّيَاتِ
الْوُجُودِ ظِلُّ اللَّهِ الْمَمْدُودِ الْمُنْتَظِعِ
مِرَاتِ الْعُرْفَانِ الْمَنْطُوعِ مِنْ نَبِيِّ الْعَبْدِ
الْوَجْدَانِ غَوَاصِ بَحْرِ الْقَدِيمِ مُحِيطِ
الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ حَامِلِ سِرِّ الرَّسُولِ
مُهَيِّدِ سِرِّ الْأَرْوَاحِ وَالْعُقُولِ أَدَبِ
مَعْلَمِ الْأَسْمَاءِ وَالشُّعُونِ قَهْرَانَ الْكَافِ
وَالنُّونِ غَايَةَ ظُهُورِ الْأَنْجَادِ مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيِّ الْجَوَادِ وَعَلِيِّ الدَّاعِي إِلَى الْحَقِّ مَهْدِيِّ
إِلَهُ عَلَى الْخَلْقِ لِسَانِ الصِّدْقِ وَبَابِ

٢٦
السَّلَامِ أَصْلِ الْغَارِفِ وَعَيْنِ مَنبَتِ
الْعِلْمِ مُنْجَى آيَاتِ الْمَعَادَاتِ مُنْقَدِ
أَصْحَابِ الْأَضْلَالِ وَالْبِدْعَاتِ عَيْنِ
الْإِبْدَاعِ أَمُوزِجِ أَصُولِ الْإِخْتِرَاعِ
مُجَمِّعِ الْكُونِينِ وَمُجَمِّعِ الْفَلَكِينِ مَقَامِ
خَزَائِنِ الْوُجُوبِ حَافِظِ مَكَامِ الْغُيُوبِ
طَيَّارِ جِوَارِ الْأَزَلِ وَالْإِبْدَعِ عَلَى بَرِّ مُحَمَّدِ
وَعَلِيِّ الْبَحْرِ الزَّخِيرِ رَبِّ الْمَفَاخِرِ الشَّامِلِ
لِأَرْبَابِ الشُّهُودِ وَالْحُجَّةِ عَلَى رُوحِ الْجُودِ
مُعَرِّفِ حُدُودِ الْجَنَانِ الرَّائِيَةِ مِنْعِ
أَجْنَاسِ الْعَالَمِ السَّبْحَانِيَةِ غَفَاءِ قَائِلِ الْقَدِ

فَادْرُفَاةُ الْهَيْمِ وَعَاءُ الْأَمَانَةِ مُحِيطٌ
 الْأَمَامَةِ مَطْلَعُ النُّورِ الْمُصِطَفَوِيِّ
 الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعِصْرِيِّ **وَعَلَى سِرِّ السَّلَامِ**
 عَلَيْهِ وَحْيِ الْأَمْرِ وَالْإِقْدَاسِيَّةِ
 مِعْرَاجِ الْعُقُولِ مُوَصِّلِ الْأَصُولِ
 قُطْبِ رَحَى الْيُجُودِ مَرْكَزِ دَائِرَةِ الشُّهُودِ
 كَمَالِ النَّشْأَةِ وَمَنْشَأِ الْكَمَالِ جَمَالِ الْجَمْعِ
 وَمَجْمَعِ الْجَمَالِ الْيُجُودِ الْمَعْلُومِ
 وَالْعِلْمِ الْيُجُودِ الْمَائِلِ نَحْوَ الثَّابِتِ فِي
 الْوُلُودِ الْحَازِمِ لِلْمَرَاتِ الْمُصِطَفَوِيِّ
 الْمُنْتَقِ بِالسَّلَامِ الْمُرْتَضَوِيِّ الْمُرْتَجِعِ بِالْأَمْرِ

الْإِلَهِيَّةِ الْمُرِّيِّ بِالْإِسْتِنَارِ الرَّبُّوِيِّ
 فَتَايُضِ الْحَقَائِقِ بِوُجُودِهِ قَسَامِ الدَّقَائِقِ
 يَتَهَوَّدُ الْأَسْمَاءَ الْأَعْظَمَاءَ الْإِلَهِيَّ الْكَلِمَاتِ
 لِلنَّشْرِ الْغَيْرِ الْمَتَّاهِي غَوَاصِ السِّيَرِ
 الرَّحْمَانِيَّةِ مَسِيلِكِ الْأَمَّةِ الرَّحِيمَةِ طُورِ
 مَجَلِّ الْإِلَوهِيَّةِ نَارِ شَجَرَةِ النَّاسُوتِيَّةِ
 نَامُوسِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ غَايَةِ الْبَشَرِ أَبِي
 الْوَقْتِ مَوْلَى الزَّمَانِ الَّذِي هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ
 نَاطِقِ مَنَاطِقِ السِّرِّ وَالْعَيْنِ ابْنِ الْفَاسِ سَيِّدِ
 بِنِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ مِنَ الصَّلَاةِ الْكَلِمَاتِ
 مِنَ السَّلَامِ أَمَّتْهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِ
 الرِّسَالَةِ وَمُخْلِفُوا لِبِلَاتِكَ وَمَحْبَبَاتِ
 الوَحْيِ وَخِرَازِ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى الْحِكْمِ
 وَمَعَادِنِ الرَّحْمَةِ وَأَصُولِ الْكَرَمِ وَقِفَاتِ
 الْأُمَمِ وَعَنَاصِرِ الْأَنْبَارِ وَدَعَائِمِ الْإِيمَانِ
 وَأَبْوَابِ الْإِيمَانِ وَأَصْفِيَاءِ الرَّحْمَنِ
 وَسُلَالَةِ الْفَخْرِ النَّبِيِّينَ وَخُلَاصَةِ
 صَفْوَةِ الْمُرْسَلِينَ وَشَفَعَاءِ يَوْمِ الدِّينِ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

حکایت ویند

شخصی به خود را گفت که هیچ از سخنان در کتب بود لا در سخنان

و مستکلمان در تو اثر نمیکند گفت بعلت اینکه غنیمت ایشان را
 کردار موافق گفتار ترک دنیا بدم آموزند خوشتر است
 و زربزند و زنده عالمه که گفت باشد بس هر چه گویند
 کس عالم آنکس بود که نگیرد بگویند بقی خود بخند
 قوله اتامر و الناس بالبر و تشوز انفسكم
بیت عالم که کامرانی و تن پروری کند او خوشتر
 گشت که را از سبزی کند پدر گفت ای فرزند با این خیال
 باطل شاید روی از برتیت ناصحان گردانیدن و علمدارا
 بصلالت منسوب گردانیدن و در طلب عالم معصوم بود
 و از نواید علم محروم ماندن پس چون باغبانیکه در و حل حاصل
 بود و میگفت جزای مسلمانان چراغی فسر راه دایره

عده اند ضحیرا

زین هر دو برادران توئی را گفتم	با خنجر خون ریز دل نرم ندارد
زین هر سه تبریر بگویم که باشد	پیر کج جوانی کند و شرم ندارد
کجی کتابی مخرجی دوسه بهم	باید که عدد بیشتر از چهار باشد
رودی سردی شربانی بجایی	شرط هست که ساقی بخار از نایب باشد
ایندولت اگر دست دهم این	بایکس در دو جهان کار باشد

و نیز بجا در امور که فرمودند **لَعْنَةُ الْخَالِجِ** البته پسران
موجب سلامت دنیوی و آخروی خواهد شد **نظم**

باغ پریشان و کج پریشان	ملک پریشان و شوق پریشان
لغت حق بجا با کج گشته	حاک در شاه از بجا پریشان
وای بملکی که گشته خوار و خاج	دخل پرشیده و خراج پریشان
خیر پریشان روغن شمش	ان گلدر که شد شنج پریشان

زنی فاجره شنید و گفت تو که چراغ نیستی چراغ چه سببی
مجلس و عطف چون کلبه یاد که برار است ایچا نقدی نبری
بضاعتی نیستانی و ایچا تا ارادتی نیاری سعادتت نبری
شعر گفت عالم بگوش جان بشنو و زمانه بگوش کردار
باطلت آنکه مدعی گوید خسته را خسته کی کند بیدار مرد
باید که گیسو داند گوشش گر نوشتت پند بر دیوار
و همچنین بر نیز و همت سبب از صحبت نادانان اگر چه با کردار
باشد زیر آغوش مقدم بر کردار است و اثرش از زیاد تر از
کردار است بعد از تاثیر او کردار را اثری نخواهد بود **شعر**
چون جامه چرمین شهرم صحبت نادان زیرا که گران باشد و تن گرم نماند
از صحبت نادان تبریر بگویم خویشی که تو بگریشد و از نرم زد

با آن دو دولت بزرگست بدون اینکه هیچیک از
 این دوستی و دوستی تام بهم رساند هر چه آن
 پرور تر شوند و لهذا بیشتر طالب دوستی و مراد او
 شیراز خواهند شد قانون نیست و آزادی ملکش را
 بیشتر حرام خواهند کرد و در جمیع ممالک روی زمین
 برای کسب از یاد زور و قوت قاعده نیست که در
 عمان خیالات خلق را در دست گرفته و در تنوع
 عقاید دینی آنها کوشید و بعد باید نظامی محکم بود
 و مهمات لشکر و کشور داد بدین معنی که یکجا گاه او یک
 دولت آن علحضرت بردین و عدالت با سادات
 قواعد دست و محکم و روشن با بیات از روی ضحاک

بگیرند و سپاهیان را خوب و منظم بدارند یعنی دارم در
 ایران مظهر رجال و پناه گاه مسلمان صادق و خالص
 که این نوع سلام حاصل روز بروز بیشتر از پیشتر گرفته
 و از میان منسیر و در حالت آن علحضرت همچو در غلی
 بحالت سلطان ندارد چینی بهتر است چرا که سلطان
 با مسلمان قلیل برعلیویان کشتیر حکم نماید چون ظفر می
 کان یعنی سلطان و مسلمان هم دین انجمنک های خوب
 و مردانه ایجاد خود را نگاه میدارند روز بروز عفا میدانند
 ناقص است و چون دولت مسلم باید هر روز حقوق
 وضمانت های چندی به رعایا و تبعه عیسوی خود بدهد
 لهذا امروزه از استیلا و بزرگی خودش در نزد رعایای خود

میکاهد بدون اینکه از عیسویان خود محبت و بشکلی نپند
 ولی حالت دولت ایران بعکس است و می تواند چه پیش
 عقاید و رسوم قدیم خود را بدارد و بر خلق روی زمین
 انگار سازد که قرآن مجید سدره و منافی رقیب است
 و مدینت مل منبت و فی الحقیقت آن علحضرت می تواند
 تقویت عقاید و دین قدیم آبا و اجداد خود نماید ظاهر
 و باطناً از نظار رفتار نماید در لباس ملی که نشانی
 در خلق دارد و لباس باشد طرز گرفتن مالیات را بر قوی
 و نصاب فرار دهند که باعث و مایه بقای مملکت و ثروت
 رعایای خود باشد ولی با وصف آن باید با قاعده برآید
 و وجه جزاین خود بخیزاید و در مهمام دیوانی و کارگذاری

دهم طرز و طور پدران برایشن بگرد و از ساختن راه ما
 ورود خانه با برگشت میفرزاید و ثروت مملکت را زیاد نماید
 و قوی بکنه برای خزانه با گرانی باشد نگاهدارند تا مملکت
 احترام دور و نزدیک گردد اگر آن علحضرت بطوریکه
 گشته شد رفتار نمایند از اول مملکت آسیا خواهند کرد
 انوفت را برین مکیه معطنه مفره مطهره پیغمبر خواهند داشت
 که پای تحت پادشاهی چون ایام سلف در صفهان است
 و اما در باب شکر عهده من منبت بهتر است که کمتر باشد
 ولی هر چه هست خوب و منظم نگاهدارند نه زیاد و نه کم
 اگر آن علحضرت بیست سی هزار قشون منظم داشته باشند
 که مشقشان بسبب فرنگی و لباسشان بجز ایرانی باشد

اینقدر لشکر بظن من کافی و مابقی را میتوان چون سپاه
 افریقا قرار بدهید ما خودمان در ولایت جزایر
 فوج سواره به پنج شش نفر بایک و یک در کل مملکت منقرت
 و قسمت شده اند چنانچه در خود فرانس بهین سبک افواج
 چند هست که را انداز مری میمانند و همه آنها از سر بازار
 قدیمی کار آزموده هستند که نزد خلق حرفشان بکس نرسد
 و تأثیری دارد در وقت صلح اگر غشاشی و نزعی
 جای روی دهد مانع شده رفع نمایند در وقت جنگ
 بسهولت جمع شده با افواجی در کمال آراستگی هستند
 و نیز این رسم را میتوان در افواج پایده متداول کرد و
 منافع عمده برداشت ملل اخیالی در نظر است و مکرر در

مذاکرات کرده و منذر شده اند که راه آهنی بسازند از
 کنار رود فرات الی دریای فارس کشیده شود تا
 بحر سفید ملحق گردد که از آنجا راه آمد و شد برای دولت
 انگلیس هبند نزدیک تر خواهد شد و اتمام این راه بر
 شرقی ملل بسیار خوب است و نظر من چنان میاید که بر
 دولت ایران منافع زیاد خواهد داشت اگر چه شهری از
 این راه آهن در مملکت عثمانی خواهد بود ولی سی فرسخ
 آن از خاک ایران خواهد گذشت بطوریکه در ایام صلح
 جمیع تجارت هبند باید از مملکت ایران بگذرد لیکن در ایام جنگ
 چون آن راه آهن باعث احقاق ایران بدیاری سعید
 خواهد بود و وللهای متحد ایران میتوانست بسهولت ملل

از فرنگستان برای اینستند هر چند باعث احد است که
 آن راه آهن خود بکنسها خواهند بود ولی مکانیت آن
 این بطورست که خود بکنس نیواند تصاحب تصرف کلی
 در ایجاد اشبه باشد علی الخصوص در قوتیکه باکی از دولت
 فرنگستان در جنگ باشد ولی دولت ایران بر مکنیت
 خود دست تحکم بر آن راه آهن را بستد الی آنها خواهد
 داشت خیالاتیکه در فروع ذکر شده مدتی بدم نیست
 به آن علحضرت اظهار دارم امیدوارم ازین اظهار
 دلایل و ضوابط غیبهای من خواهد داشت که چه قدر
 پایه طالب خوشفشی و افتخار شماستم این فرصت را
 دستندان علحضرت را از دوستی خود که ناگزیر است

۴۱

جمع میدهم (برادر دوست آن علحضرت پانسون)

تجیر صغیر که چنان ناپاک و کینه ایست از ایشان است

ایران در قطع سبب مکنیت طوری واقع شده که
 راه مسلک و ضح و روشن دارد برای رفتار و کردار
 خویش و باید همان عاده را بدون نخر ف پشیمان خود
 نماید دولت ایران نباید از دول آسیا که با او هموارند
 پسم و خونی داشته باشد حتی دولت عثمانی و باید دولت
 بزرگ رگد و زبر و زبرشان و سلیط آنها در آسیا فرو
 میشود در حساب شمار آورده آن دو دولت در آسیا
 منظورات منفعی بر ضد هم دارند در بصورت باید دولت
 ایران سعی خود را منحصر بر آن سازد که ازین ضدیت منافع

گراف بردارد و برای حصول آن منافع ناچار باید بزرگ
 ازین بود و دولت کمال کجایی دستیر ابوزرد تا اینکه
 رفتی و آبادی در حمله مملکت بخیل عمده خود را بنماید
 و نیز تکلیف دولت ایران نیست دومی خود را با این
 دولت مستحکم بدون اینکه در آن اثنا از تسلط و اختیار
 مایه استغفال خودش است آنها قسمتی بد چیز که دولت
 بیداران هر زمانه نیست که مبادا در رفتار و کردار خود
 با آن دولت فرقی گذارد بلکه باید سیو طرفدار
 نخدمت میل خود را بنست آنها در حالت مساوت بگیرد زیرا که
 اگر بر تخی در حق یکی از آنها روی دهد دیگری بر خود نخواهد
 پسند و محض اینکه با چشم خود در پایه تسلط بیکدیگر

باشد مضایقه نخواهد داشت که حین فرصت و لزوم
 مشکلات و پیچیده گی بمیان آورده اگر دولت ایران
 طرفداری نگیرد و ترجیحی بر دیگری اکنار بگذرد و حالت
 مراد و مساواتی را شعار خود بنماید تا بیک اندازه
 از زور آوری خارج محفوظ مانده شان خود را از هر گونه
 کاهش و پستی نگاهداری خواهند نمود و علاوه بر این اگر یکی
 از صفای مقیم طهران خواسته باشد تکلیف شاه بدولت
 ایران وارد نماید حمایت سایر سفارتخانه ها برای او
 مهیا خواهد بود و در این حالت الزم نیست که دولت
 ایران حسد سیاط زیاد بکار برده ابد حق خود یا مراد
 خود را با وزرای خارج بوسطه سهو و سبیلان و قهرا از

از امور معموله منغازه و خطبند از دور کارها بسیار قوت
 باشد و ملایم خوش سلوکی و حسن مراد و با سایر دول
 برای دولت ایران باید این نکته را نصب العین کمال
 بوشیاری خود سازد که مطابقی محکم و تمام بدین
 قواعد و جمله و رسوم پولیتیکه خود چرا که دولت
 ایران امروز باید در آسیا مصدر کارهای عمده خطبه شود
 و این حالت برای او دست نخواهد داد مگر اینکه از روز
 و آبادی مملکت چنان مطمئن باشد که تواند در کارهای عمده
 و معظمه که دولتین روس و انگلیس مصدر خواهند شد با
 آنها برابری کنند و علی التوایه بهر ای نماید و از جا
 بر مردمان داوراندیش و صبح و استکار است که دولتین

۴۵

روس و انگلیس باید دور نزدیک وقتی با دولت ایران
 یکی و مع باشند ولی آن دولت چشم دشت ایدامو قوت
 خود را از دولت ایران دارند و موازنه خواهند نمود با
 و سطاغت و خله دولت ایران اگر تسلط و قدرت آن
 اعلم حضرت پادشاهی محکم الارکان باشد و اگر ظل و حجب مملکت
 مطابق باشند و اگر لشکریان ایران نظم و حرب حلیه
 و با جمله اگر دولت ایران کمین و حالی بهم رساند که تواید با
 دولت روس و یا با دولت انگلیس در همی شریک میشوند
 و فائده برای خود بردارد دوستی او را سایر دول طلب
 خواهند شد و ارادی و قواعد مملکت او را احترام خواهند
 و بالعکس اگر این مرتب که شریط دولت متحد باشد و لو

موجود نباشد بر خلاف ضد آن عمل خواهند کرد ملت
 آینده دولت ایران و مراد او اباد اول خارج و انت
 مملکت و اقتدار او بسته به نیت که عهد ترین بوجبات
 را بر ترقی مملکت خود بکار دود و ابادی آن بکوشد آنچه
 خداوند بر آن مملکت عطا فرموده است از کمون بپوشاید
 و مملکت را از هر جهت آبرو و منظم بدارد که مالیه و عدلیه
 و قضا و امور مملکت مضبوط و محکم گردد کار گذاری مملکت که
 مبنایش از نیت و عدالت و انصاف برداشته شده باشد
 و برای خلق حکیمان باشد تا بخش آن خواهد شد که بتوان با
 دولتهای خارج پولتیک خوبی میان آورده و اگر حادثه
 دهد میسای آن میتوان بود که در رفع غایله کوشیده شود

والا رفتار و قواعد بد لامحاله مملکت و دولت را در گذر
 گاه طوفان یل حوادث خواهد که نشت باید هر کار برانظم
 داد و جمیع مملکت را به نیت و نشت و در خدمات دولتی
 دقیق شد و از برای حصول این مقصود در هر طریق که مقصود
 نمیرسد عرض نمود مجلاروشش و گذارد دولت ایران
 عجالاً باید بیخ مذکور باشد چند سالی که بدین نیت نوز
 و پچین باید افشارش بالمصطف خواهد شد و دولتها
 خارج بسیار دور جناب خواهند کرد از نیت که برای او
 اشکالات پیش آورده بهانه جوی بر پانهایند و بکجه
 وجد خواهند کرد که در شح کام دوستی باد دولت ایران
 یکدیگر بقت جویند حقین است قبل از وقت حکم صریح

کتابخانه
مجلس شورای اسلامی
۴۹

۱۷
می توان کرد که دولت ایران در وقعات عمده گشت
آسیا میدان و جلوه گاه ظهور آریا خواهد شد و یکی از
شکای قیمت خواهد گشت بلاخره باید پولتیک دولت
ایران این باشد که امورت داخله را در کمال خوبی و به
منظور کلیه اش ثروت و تمول عامه خلق ایران باشد
و یک نیت با استقامت عمومی بدست آورده و دنیا
فشار سلطنت بر پایه بلند کرده و کجیه گاه دولت را
به آسودگی و رفاه و سیرور عایا نموده و سپاهیان
خوب و منظم فرار دهد تا بتواند خود را دولت یا سطنی
بداند که در حین حاجت قادر بر دفع حوادث و حفظ استقلال
سلطه خویش می تواند بود و استیلام (یا ملون سیم)

۵۰
۱۸
در داکه خامه در دلدلم رازیا و کرد
کو عمت نسا بشان شیخ ابغیا بخرد
گفت از سر عتاب که ای خدیجه برآ
کفیم با زید بیعت برار است
در دی که دشتیم ز بند ز اجدیل
دادش جواب لولو عثمان فجار
گفتی خدا چه کردیم غم غیر لطف
جدید ابر رسالت عزیز کرد
باب مرام و ج دین بسین نمود
بدر چنین خیر و جزا بکریا
گاهی بگشاید گاهی بگشاید
یا از حدیث مجلس این یاد کرد
وز روی اهل بیت ساختی بخرد
در دین برادر چرخ فدای بیگانه
از سر کشتی اطاعت فرمان ما بخرد
در مان خیر واقعه کربلا بخرد
کی تنگ دوش و دهن بر جان کوشا
لطفی نه آنکه گیس بتواند آید
تا خلق را بدر که او آشنا کند
کز ضربت تیغ یاری دین خد کند
فرقی گمان مدار که از بهر ما کند
نیویج دین بهر چه زمان افضا کند

این کتاب در کتابخانه مجلس شورای اسلامی تهران موجود است

خاتم عمارت دودست گمش

بیعت بدست دیوسیمان چرخ

گفت جبریل رب العالمین
 روپس این خیلستان را
 سه خوشان نشه صهبای من
 یکچمن گل در میان خاک و
 تابدانی که خداوند تو چون
 باعث ایجاد عالم چه بود
 شخم افشادم کنون بر سپرم
 عشق از اول نشه بود از خود
 مظهر از خواهی عشق پاک را
 جبرئیل آمد در آن مهنگده

بهر امر و زرت همی خوانیم این
 عند لیسان گلستان را
 مهوشان جلوه زیبای من
 مشک مولع فام رنگ نگ
 انی اعلم گفت لا تعلمون
 این همه اعزاز دم از چه بود
 عوض عمان کرده گوهر سپرم
 گریزودی نور او عالم نبود
 روپس این کشتگان خاک را
 دیدار یکجورده اندر رده

بیت بدست دیوسیمان چرخ
 خاتم عمارت دودست گمش
 کعبه جبرئیل رب العالمین
 روپس این خیلستان را
 سه خوشان نشه صهبای من
 یکچمن گل در میان خاک و
 تابدانی که خداوند تو چون
 باعث ایجاد عالم چه بود
 شخم افشادم کنون بر سپرم
 عشق از اول نشه بود از خود
 مظهر از خواهی عشق پاک را
 جبرئیل آمد در آن مهنگده

وزدگر خوشکان کشتگان
 که بسایه سبب شه در میخند
 یکحسین آنجا ستاده در میان
 گفت جبرئیل این هماغشت
 هست این آواره عدل
 دیدتیه جبرئیل خیل ملک
 ای رسول عقل ای روح ایان
 گفت از غشت سلام آورده
 گفت بر گو با بجان فرمان کنم
 گفت فرمودت خداوند
 بر خداوندان خلوندی ست

زینب گلشوم و دیگر گودگان
 که لبان از شنگی میبرد
 در دو سوان کجکان و آن نان
 نی که حشر از بهر عدل آوست
 نیست در وی غیر ظلم و کما
 بهر تکیهش بگفت انصرک
 بهر چه از غش را ندی برین
 وز خداوند پیام آورده
 جان دیگر نیست تا فرمان کنم
 گریزودی تو خداوندی نبود
 در دو گیتی آنچه بنسیدی آرا

من همی نم صفا اند صفا	تو در بوسی همه جور و جا
گفت من خود اندران درام	گفت آب آیم ز دریای کرم
سیل او از راه خاشاک را	آب او خود میسب در خاک مرا
ماهی آپم و مرغ نشیم	باهوش در تمورودی چشم
نشکی چون آب کور خودیم	تبع بر سر آنچه فسر بر دیم
نشه اویم نشه آب جو	گفت من این تشنگان را آب جو
آب او جز از دم شمشیرت	نشه عشق از دوید با سیرت
گر چه ملک علم را کجای وی	تو درستان م طفل نوی
که فرون زان نیست در عقل	مخ را باشد قادرش عقل
خاک میکن ساکن و فرمان است	ان قلی بادوب و شش است
هم ریخت فی جهنم دایرن	در بنی بر خوان تو عیظ الکاین

ای تو مقصود و مراد امر کن	ای روز آموز علم من لدن
احمدین جید در کار بدر	ای حسین عشق ای یوتب
وان زبان و طعلکان یاسید	تو غریب افاده آن ابران شهید
رضتی نه با برین اعدادم	هین که عشق را پادامیدیم
گفت من ز صفا خود آموتم	بر خود صفا رین جور توتم
گفت من از بر آن یک آیم	گفت جیل ملایک آیم
گفت باید بود چشم دیگر	گفت نما تا بسیم لشکر
که بنی سبیر یاوردی حق	بچوندم تو ما در سبق
که بر اعداد دارم ایران	آن خود اند نیست از حق حشر
جبرئیل این دعا عیسی است	جبرئیل این بار موسی است
قصه پر غصه ناپلست	این حدیث پنج همعینست

اهل شهوت را بخوان یقین	نیست خاک کسری که گفته
نی بادونی آتش بی آ	گفت آن یالینی کنت برآ
چون فنا افتاد عشق پاک را	گوید اول خاک بر سر خاک را
ان حسین سرکشه در شیطا	اوقاده سر جدا تو جدا
غیرش کجاست تن بیغنا	خوست تا اجزای او کرده با
گفت عشقا خاک من بر باد	خاک من در کواور بادده
تا خند سبب هم بر جسمشان	جان فدا می جسمشان همشان
گشت پمال سوران شاجد	بادشان بر جیدل من سد
خاک او جان شد نام جان	زین فرا عقل را سا جان شد
بی کفن فبا شاه چاک چاک	فراق چسبیت لایق خاک خاک
عشق منو احسین اندمجن	کشنگان خویش بغسل کفن

زان کفن پوشند مردی	که بر دایخ خود در نشین
ان کفن کرد زری بازار است	ان سزاوارتن مردار است
نوحه شان جعفر صحرانی کرد	گریه شان جبار دریائی کرد
عقل میگیرند زان دو سخن	عشق میخندند زان سخن
چون بر جان گنجی جزو نیست	وصل را گنجی جنس فصل نیست
ذات باشناس از صوفی صفا	صد حسین دت جبر نیست
آب آتش کی شود ای دت جو	لیک چون آتش شود آتش او
خلق خواهد سبب از بهر خورد	سبب هم دارد بسوی او نورد
خلق باشد بهر لقمه و فراخ	لیک آن در کجاست آن شاخ
چشم باید نمد روی سبب	معبر باید تا سانسد بسوی سبب
پای باید بتیستان رود	دست باید تا که از شاخ خرد

چون بخلن آمدن کوه تپه
این همه آلت گنجد در گلو
ورزیب از شاخ افتد در چوب

چشم مغرود سبک کوه تپه
سبب خود کرد همه آلت
اسدین از سبب و صلق بی نصب

قصیده در مدح حضرت شاهزاده محمد علی

قضا بر حکایت و سدا جان بدین
قضا بر صیقل کمال این پادشاه
قضا بر تیرت جو شد اگر او در چو کوه
قضا را پادشاهی از زمان بر چه کوه
قضا را چاره بود جز رضا از صد
رضا حکم بر چه باشد روان زیر کوه
سه ملک رضا کار و قضا در چو کوه

مذموم غیرتیم رضا کرم و دین
ولی بر اهوی و رضا کند دین
همی سپرد رضا موم سپک این
چو سلطان گشت بی رضا اگر سلطان
از آن در عرصه ملک رضا مصلحت
بسته پیشوای این لقب بود در دین
بدین پیشوایان چون سلیمان اول و دوم

نویسنده
بازار کهنه کوه کوه کوه
نویسنده
بازار کهنه کوه کوه کوه
نویسنده
بازار کهنه کوه کوه کوه

به بطحای دین نه که شد ز تپه کوه
ز آب آتشی ارایی نیار کرد او آب
نبتشان فاطمی هر جستان با شمشیر
اگر آمدند از چارار کاکج هر آدم
شاهی فریاد کن که تپه کوه
طفیل هستی و جمله سیه که کوه
سایه خاصر ز تپه کوه
ز بطحای خراسان کوه کوه
یکی نو خدای با زراسان کوه
بر چه جزل جانش کوه کوه
سعادت گوی چو کائنات کوه

خراسان شرق خورشید خورشید
ز آبنا با همیدی ماطظ دین کردی
نیافرنده سپهرین برین کوه
ز علم و علم وجود و حجت چار کوه
رساند ز غریبان هر سلام خورشید
بر چوب چرخین مودان کوه
از پس هر که کوه کوه
همی خورشید و سیاه کوه
خودره در بر خورشید بودی کوه
ملک در زیران کوه کوه
من من صفت کوه کوه کوه

چه خاکی منت از خاک میاید و خورید	چه خاکی است که در زمین خورید
ز خجری های گوناگون سبکی سبک میداید	بهر خاکی چه آید بنگی کفها در جانش
ز فیض لعل جان بخش طیب زاده میم	چو نور رای مهر از نصیب بود عیش
بشهر طوس تا آرام جا آمد سنا باش	بفرود سون کرم پان جان سنا باش
خرسان بود خاستان خراسان برین	که مانوشل امامین فرمان این باش
زین مقدم سلطانین و زای وی	خرسانش و بسا گشت و خاستان
بود خاصت ختم قباب روشن از نورش	از ان مامون ایمان بود این باش
بیزیک و تیان ما فریب مردم عامه	که نکند استانشان این نیک باش
ببستر غمده پیمان در گشت اعمده پیمان	هزاران لعل بر این بامیان باش
ز شیطان بیست و سوری زهر الودا	که سر سبزی دنیا دار جهان که زرتاش
پر سار الودا زرتاش بدین پیمان شمن	چنان حجب میران بن خورده باش

جان را بجزای بر خوانان کوه امان	رسیدش هر جا نرسد که جانها فیدر جان
بجا که خونشان خیزان آن سمن	چو لاسان شد از نخت بجز طوطی ما
پرکش قدرت بر او سرکش حرمت جان	زیادای بود خوارش بی دیگر باش
ندام حال در طوس آنغریه	که بجا آید در بجا زمین ز خورش
ز کشته ساری زینت ز سر پنهانی	که کس زاده نداد سبدر بر سر پنهان
و کرد آنکه صد مومن بیانی بگذرد	چو سان مامون نامی مومن بجا که جانش
کسی جان میدید بر سر پست او زهری کوه	گر نداد بجانش گز بودی سوختی تا
مرا و را سود بود ظلم مامون زین کاره	زین کار زین کاره برود بر خورش
چه مامون پرومان فرعون بود اندرین	ببچین اندک بود افرین فرعون تا
کسیر اگر خلاف قهده میبندی بگوین	مسلم داشت این مصیبت بر پاش
بلکه عاریت بخود بیند آن چنان	که بروی بود ان فروختن صحت
شاید که مومرا شمرند از مسلمانان	مسلمان سیم کرم از مسلمان

عزیز

ناچین

محمد خاتم سبزبان بگدشت گری	علی یازده فرزند و با احکام فرشت
ز با مروانیان کج زنجار عبا سبک	بیا بوی بکریان پیش با عمر عثمانش
بسج و زر گیتی خویش کن زین کس	که نشود کجی از کار کج سبکش
نیاید موی از کس مبین بر طویشت	جز در شمع بگو کار ز رفعت پالاش
فلک را ز رودیم چه از خورشید داراش	جان را بر سر دیدیم چه از سلطان با
بجا و خرمی آسین همان دود داش	بسم وز همی آرایش خاتون خاقت
یکی از است بر تارش محمد پای باراش	همی رهبر از خورشید رخسای الوداش
تو سلطانین ای پویای شایخین	یکی بر در پناهم که پدید آید در داش
سید و بوم سینه چنان از نفس خود گام	که جز نریان لطف تو نشود هیچ باراش
قلم بر کف نام ما تویم نامه شوق	رسم و رسیده که آتش نشیند در زینش
رخمی خواهم بگردد بر تو خوری روان	اگر خصلت کند روح الامین یعنی کرد باش
سفر از زینوان بگردم که بود در	مدان چنینست و نام کار داند از یوانش

دلیل کسب مقصود و تقویت برین	بپایستی ره توان برون از این پنا
مبای از تو دور زنی تو از دور زنی	سرفرازان چه بودنی از پناه و زینش
عزیز از تو مونس خاک بر تان مجلس	عزیزان زیکار بد از بس صفتش
در آن غریب حال چو نسی عمر پیر	بجسمی که زینش شمع در شبش
منماید همان کس که کمال تیره ام	عربی بر سر سامان زنده باشد زینش
بیشتر بود از شمشیر کمال اخلاص ارکان	رحمت کلاه خود بود و چه جز شمشیرش
مرا خواندند با نام چون هم نام فرزند	از آن چاشنیان هم سخن ضلوعن و اش
بنام نیکو رسد فعل زینت	که درین بیدار هم ز بند شیطانش
بدان نام که روی هم نشای تیر عالم	که این بشیطانی زرا
سخن بر لب در آورده ام لیکن چه میخ	نیارم تا پیمان عمری بازم بپایش
بدین زن روی بر سر دست صیقل	بیا که از پیر مکانی نیم از سر و اش

<p>اگر توفیق شریف قبول انحضرت یابد شفاعت از تو خود هم نمی تویی اعین کلام همیشه تا بود لعنت برای ظالمان از حق</p>	<p>رسد هر دم هزاران هم این از حق بجنگی که در مارجنت بر عصیان هزاران لغت حق با در با مومن یارا نشست</p>
--	--

--	--

--	--	--

--	--	--

کتابخانه
مجلس
۶۷

۶۸

۵

هو العزیز
 بر حسب امر حضرت مستطاب ملاذ الامام ابی
 الایرامل والایام عماد الملک الدین صامی اضعفاء
 والمساکین کن ایسلام المسلمین سید کتند و پھر جمعہ
 محمدی اللہ لظبا اطبا بی کتسم ایہ الاسلام بطول
 جاد و مع المسلمین ایہ و بناہ ویدہ بتناہ
 و نصرہ بنصرہ
 لعزیز

■

79

9A8